E. overwegende dat, overeenkomstig artikel 8 van het Protocol betreffende de voorrechten en immuniteiten van de Europese Unie, tegen de leden van het Europees Parlement geen opsporing kan plaatsvinden, en zij niet kunnen worden aangehouden of vervolgd op grond van de mening of de stem die zij in de uitoefening van hun ambt hebben uitgebracht,

F. overwegende dat overeenkomstig de gangbare praktijk bij het Parlement, het feit dat een privaatrechtelijke of bestuursrechtelijke procedure is ingeleid of dat bepaalde aspecten ervan onder het privaat- of bestuursrecht vallen, er niet noodzakelijkerwijs toe leidt dat de door dat artikel verleende immuniteit niet van toepassing is,

G. overwegende dat Luigi de Magistris bij het geven van het interview in kwestie zijn taken als lid van het Europees Parlement uitoefende in het kader van een politieke activiteit door zijn mening te geven over een kwestie van openbaar belang voor zijn kiezers,

H. overwegende dat pogingen om door het instellen van rechtsvorderingen te voorkomen dat leden van het Parlement hun mening geven over zaken van legitiem openbaar belang en punten van zorg en hun politieke tegenstanders bekritiseren, onaanvaardbaar zijn in een democratische samenleving en een schending vormen van artikel 8 van het Protocol betreffende de voorrechten en immuniteiten van de Europese Unie, dat tot doel heeft de vrijheid van meningsuiting van de leden te beschermen wanneer zij hun taken uitoefenen in het belang van het Parlement als instelling van de Europese Unie,

1. besluit de immuniteit en de voorrechten van Luigi de Magistris te verdedigen;

2. verzoekt zijn Voorzitter dit besluit onmiddellijk te doen toekomen aan de bevoegde autoriteit van de Italiaanse Republiek en aan Luigi de Magistris.

Immuniteit en de voorrechten van Bruno Gollnisch

P7_TA(2011)0189

Besluit van het Europees Parlement van 10 mei 2011 over het verzoek om verdediging van de immuniteit en de voorrechten van Bruno Gollnisch (2010/2097(IMM))

(2012/C 377 E/26)

Het Europees Parlement,

— gezien het verzoek van Bruno Gollnisch om verdediging van zijn immuniteit in het kader van een strafrechtelijke procedure bij een Franse rechtbank, dat op 10 juni 2010 werd ingediend, en van de ontvangst waarvan op 14 juni 2010 ter plenaire vergadering kennis werd gegeven,

— na Bruno Gollnisch op 26 januari 2011 te hebben gehoord, overeenkomstig artikel 7, lid 3, van zijn Reglement,

— gelet op artikel 9 van het Protocol betreffende de voorrechten en immuniteiten van de Europese Unie van 8 april 1965 en op artikel 6, lid 2, van de Akte van 20 september 1976 betreffende de verkiezing van de leden van het Europees Parlement door middel van rechtstreekse algemene verkiezingen,

— gelet op de arresten van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 12 mei 1964, 10 juli 1986, 15 en 21 oktober 2008 en 19 maart 2010 ([1]),

— gelet op artikel 26 van de grondwet van de Franse Republiek,

— gelet op artikel 6, lid 3, en artikel 7 van zijn Reglement,

— gezien het verslag van de Commissie juridische zaken (A7-0154/2011),

([1]) Zaak 101/63, Wagner/Fohrmann en Krier, Jurispr. 1964, blz. 195, zaak 149/85, Wybot/Faure en anderen, Jurispr. 1986, blz. 2391, zaak T-345/05, Mote/Parlement, Jurispr. 2008, blz. II-2849, gevoegde zaken C-200/07 en C-201/07, Marra/De Gregorio en Clemente, Jurispr. 2008, blz. I-7929, en zaak T-42/06, Gollnisch/Parlement.

Dinsdag 10 mei 2011

A. overwegende dat Bruno Gollnisch, lid van het Europees Parlement, heeft verzocht om verdediging van zijn parlementaire immuniteit in verband met volgens hem vrijheidsbeperkende maatregelen van de Franse autoriteiten in het kader van een gerechtelijk onderzoek betreffende een klacht met civiele eis tot schadeloosstelling die op 26 januari 2009 door de Internationale Liga tegen racisme en antisemitisme tegen onbekenden is ingediend wegens aanzetten tot rassenhaat,

B. overwegende dat artikel 8 van het Protocol betreffende de voorrechten en immuniteiten van de Europese Unie niet is aangevoerd in het verzoek om verdediging van de immuniteit en dus niet van toepassing is,

C. overwegende dat artikel 9 van het Protocol betreffende de voorrechten en immuniteiten van de Europese Unie, dat Bruno Gollnisch uitdrukkelijk aanvoert in zijn brief aan de Voorzitter van 10 juni 2010 en dat op deze zaak van toepassing is, bepaalt dat de leden van het Europees Parlement tijdens de zittingsduur van het Parlement op hun eigen grondgebied de immuniteiten genieten die aan de leden van de volksvertegenwoordiging in hun staat worden verleend, en overwegende dat deze immuniteit niet kan verhinderen dat het Europees Parlement het recht uitoefent de immuniteit van een van zijn leden op te heffen,

D. overwegende dat artikel 26, tweede alinea, van de Franse grondwet bepaalt: "Leden van het Parlement kunnen zonder toestemming van de vergadering waarvan zij deel uitmaken niet in een strafrechtelijke of correctionele zaak worden vervolgd of aangehouden of anderszins aan vrijheidsbenemende of -beperkende maatregelen worden onderworpen, tenzij indien er een misdrijf is gepleegd, indien zij op heterdaad zijn betrapt of indien er een definitieve veroordeling is uitgesproken", en overwegende dat artikel 23, derde alinea, bepaalt: "De hechtenis, de vrijheidsbenemende of -beperkende maatregelen of de vervolging van leden van het Parlement worden voor de duur van de vergaderperiode opgeschort indien de vergadering waarvan zij deel uitmaken daarom verzoekt",

E. overwegende dat het Parlement een ruime discretionaire bevoegdheid heeft als het een besluit neemt over een verzoek van een van zijn leden om verdediging van zijn immuniteit ([1]),

F. overwegende dat het Parlement in deze zaak geen aanwijzingen heeft gevonden van *fumus persecutionis*, d.w.z. een voldoende ernstig en precies vermoeden dat de zaak aanhangig is gemaakt met de bedoeling het lid politieke schade toe te brengen,

G. overwegende dat de zaak geen verband houdt met de politieke activiteiten van Bruno Gollnisch als lid van het Europees Parlement; overwegende dat het daarentegen gaat om louter regionale en lokale activiteiten als lid van de regioraad van Rhône-Alpes, een mandaat waarvoor Bruno Gollnisch via rechtstreekse algemene verkiezingen verkozen is en dat verschilt van dat van lid van het Europees Parlement,

H. overwegende dat Bruno Gollnisch in een toelichting over de reden voor de publicatie van het persbericht van zijn fractie in de regioraad van Rhône-Alpes, dat de aanleiding voor het verzoek om verdediging van de immuniteit vormde, heeft verklaard dat het is opgesteld door het Front National-team in die regio, waaronder het hoofd communicatie, dat "gemachtigd was om namens de verkozenen van het Front National te spreken"; overwegende dat de toepassing van de parlementaire immuniteit op een dergelijke situatie een ongepaste uitbreiding zou inhouden van die regels, die bedoeld zijn om te voorkomen dat het Parlement in zijn werking en onafhankelijkheid wordt belemmerd,

I. overwegende dat het een betreurenswaardige inbreuk op de prerogatieven van het Parlement is dat de Franse autoriteiten blijkbaar bepaalde vrijheidsbeperkende maatregelen tegen Bruno Gollnisch hebben genomen alvorens om de opheffing van zijn immuniteit te verzoeken; overwegende dat het, aangezien de Franse autoriteiten nu formeel om opheffing van zijn immuniteit hebben verzocht teneinde in de toekomst dergelijke maatregelen te kunnen nemen, niet langer nodig is de immuniteit van Bruno Gollnisch in dat opzicht te verdedigen,

J. overwegende dat het niet aan het Parlement, maar aan de bevoegde gerechtelijke instanties is om, met inachtneming van alle democratische garanties, te besluiten in hoeverre de Franse wet inzake aanzetten tot rassenhaat is overtreden en welke gerechtelijke gevolgen daaraan verbonden zijn,

K. overwegende dat de parlementaire immuniteit van Bruno Gollnisch bijgevolg niet dient te worden verdedigd,

([1]) Zaak T-42/06, Gollnisch/Parlement, punt 101.

1. besluit gezien het bovenstaande de immuniteit en voorrechten van Bruno Gollnisch niet te verdedigen;

2. verzoekt zijn Voorzitter dit besluit en het verslag van zijn bevoegde commissie onmiddellijk te doen toekomen aan de bevoegde autoriteit van de Franse Republiek en Bruno Gollnisch.

Verzoek om opheffing van de immuniteit van Bruno Gollnisch

P7_TA(2011)0190

Besluit van het Europees Parlement van 10 mei 2011 over het verzoek om opheffing van de immuniteit van Bruno Gollnisch (2010/2284(IMM))

(2012/C 377 E/27)

Het Europees Parlement,

— gezien het aan het Parlement voorgelegde verzoek om opheffing van de immuniteit van Bruno Gollnisch, dat op 3 november 2010 werd ingediend door de Franse autoriteiten, en van de ontvangst waarvan op 24 november 2010 ter plenaire vergadering kennis werd gegeven,

— na Bruno Gollnisch op 26 januari 2011 te hebben gehoord, overeenkomstig artikel 7, lid 3, van zijn Reglement,

— gelet op artikel 9 van het Protocol betreffende de voorrechten en immuniteiten van de Europese Unie van 8 april 1965 en op artikel 6, lid 2, van de Akte van 20 september 1976 betreffende de verkiezing van de leden van het Europees Parlement door middel van rechtstreekse algemene verkiezingen,

— gelet op de arresten van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 12 mei 1964, 10 juli 1986, 15 en 21 oktober 2008 en 19 maart 2010 ([1]),

— gelet op artikel 26 van de grondwet van de Franse Republiek,

— gelet op artikel 6, lid 2, en artikel 7 van zijn Reglement,

— gezien het verslag van de Commissie juridische zaken (A7-0155/2011),

A. overwegende dat een Franse openbare aanklager heeft verzocht om opheffing van de parlementaire immuniteit van Bruno Gollnisch, lid van het Europees Parlement, opdat een klacht wegens aanzetten tot rassenhaat kan worden onderzocht en Bruno Gollnisch zo nodig voor het Franse Gerecht van eerste aanleg, het Hof van beroep en het Hof van cassatie kan worden gebracht,

B. overwegende dat de opheffing van de immuniteit van Bruno Gollnisch betrekking heeft op een beschuldiging van aanzetten tot rassenhaat naar aanleiding van een persbericht van 3 oktober 2008 van de Front National-fractie in de regioraad van Rhône-Alpes, waarvan Bruno Gollnisch voorzitter was,

C. overwegende dat de leden van het Europees Parlement overeenkomstig artikel 9 van het Protocol betreffende de voorrechten en immuniteiten van de Europese Unie tijdens de zittingsduur van het Parlement op hun eigen grondgebied de immuniteiten genieten die aan de leden van de volksvertegenwoordiging in hun staat worden verleend, en overwegende dat deze immuniteit niet kan verhinderen dat het Europees Parlement het recht uitoefent de immuniteit van een van zijn leden op te heffen,

([1]) Zaak 101/63, Wagner/Fohrmann en Krier, Jurispr. 1964, blz. 195, zaak 149/85, Wybot/Faure en anderen, Jurispr. 1986, blz. 2391, zaak T-345/05, Mote/Parlement, Jurispr. 2008, blz. II-2849, gevoegde zaken C-200/07 en C-201/07, Marra/De Gregorio en Clemente, Jurispr. 2008, blz. I-7929, en zaak T-42/06, Gollnisch/Parlement.